

Jumalasta taivaallisena Isänä

Isä vanhassa testamentissa

5. Moos. 8:5 Tiedä siis sydämessäsi, että Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua, niinkuin isä kasvattaa poikaansa.

Ps. 68:6 Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa,

Ps. 103:13 Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä

Sananl. 3:12 ---sillä jota Herra rakastaa, sitä hän rankaisee, niinkuin isä poikaa, joka hänelle rakas on.

Jes. 9:5 Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.

Jer. 31:9 Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu. Sillä minä olen Israelin isä, ja Efraim on minun esikoiseni.

Mal. 2:10 Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meitä luonut? Miksi me olemme uskottomat toinen toisellemme ja rikomme isiemme liiton?

Nimeä Isä ei käytetä kovin yleisesti Vanhassa testamentissa tarkoittamassa Jumalaa. JHVH on yleisin Jumalan nimi. Se on yleensä käännetty sanalla Herra.

Jumala on täydellisesti kaiken sen yläpuolella, mitä me ajattelussamme omin päin voimme yhdistää esim. aikaan, paikkaan, pyhyyteen, puhtauteen, vihaan, hyvyyteen ja rakkauteen. Kun hän ilmoittaa itsensä, se merkitsee, että hän itse ilmoittaa tuonpuoleisuutensa, paljastaa salaisuuden ja tulee luoksemme, puhuu meille, toimii historiassa, näyttäytyy luonnossa, niin että voimme tuntea Hänet hänen Sanastaan ja teoistaan. Jumala on aina persoonallinen. Hän käyttää itsestään muotoa minä.

Idealistinen filosofia ja Uuden Aikakauden liike antoivat mielestäni tilaa luonnolliselle ja mystiselle Jumalan tuntemiselle ohi Raamatun ilmoituksen. He voivat sanoa, että Jumala on persoonaton voima, energiaa tai tietoisuus. Näin ei koskaan voi olla. Nuo termit eivät sovi mitenkään Raamatun Jumalalle.

Jumala on elävä, persoonallinen, äärettömän älykäs, voimakas, vanhurskas ja toimiva. Hän sanoo vääryydestä ja synnistä: ”Älä tee sitä”. Jumala kutsuu ihmistä parannukseen ja

uskoon, jonka Hän on itse valmistanut ihmiselle. Ainoastaan syntien tunnustaminen ja armo Jeesuksen sovitustyön kautta pelastaa.

Usein vasta suhtautuminen Jeesukseen paljastaa onko Jumalamme, Isämme, Raamatun Jumala. Nyt on nimittäin niin, että myös spiritualistit eli henkiseen kehitykseen uskovat, uushenkisyyteen liittyvät ihmiset, voivat puhua jumalasta isänään. Tällöin he ymmärtävät maapallon kaikki ihmiset jumalan lapsiksi ja keskenään sisaruksiksi. He uskovat silti myös jälleensyntymiseen, joka on peräisin idän uskonnoista.

Samoin ”kristillisyyteen” on tullut viime vuosina mukaan sellainen ajatus, että Jumala on rakastava Isä joka tapauksessa. Jeesuksen ristinkuolema selitetään uhriksi ainoastaan siinä mielessä, että Jeesus joutui väkivallan uhriksi. Golgatan työtä ei täten liitetäkään sovituksen ja syntien anteeksiantamiseen. Uskonnollisuus osittain kristillisin termein korvaa näin aidon Jumalan vaikuttaman uskon.

Ainoastaan Jeesus ilmoittaa meille Isän, Raamatun Jumalan. Vain uudestisyntymällä Jumalan lapseksi Jeesuksen sovitustyön kautta, meillä on Isä Taivaassa. Saamme lapseuden Hengen sisimpäämme. Kuitenkin kutsuessamme Jumalaa läheisesti Isäksi, muistamme samalla Hänen äärettömät ja meille täysin käsittämättömät ominaisuudet. Pyhyydessä ja vanhurskaudessa Jumala on kaukana meistä ja silti Hän on astunut meitä niin lähelle, että Jeesuksessa tuli ihmiseksi, yhdeksi meistä. Kuinka käsittämätöntä onkaan se, että meille Kristuksen sovitustyön kautta lahjoitetaan täydellinen vanhurskaus.

Nämä ovat pienelle ihmiselle niin suuria ja ihmeellisiä asioita.

Isä Uudessa testamentissa

Kirjeiden tervehdyksissä on useinkin: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Tuo jae esiintyy tuossa muodossaan seuraavien kirjeiden alkupuolella:
Room.; 1Kor.; 2 Kor.; Gal.; Ef.; Fil.; Filem.

Näkee helposti, että on kyse nimenomaan alkutervehdyksestä. Tästä on varmaan tullut tuttu puhujan aloitus: ”Armoa ja rauha!”

Sanonkin sen nyt täydellisenä:

”Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!”

Tuo kuulosti melko juhlalliselta. Kuitenkin meillä esiintyy Raamatussa hyvin läheinen sana tarkoittaen isää. Se sana on ABBA.

Abba on aramean kieltä ja ilmaisee likeistä jumalasuhdetta, jolla ei ole vastaavuutta VT:ssa. Jeesus käytti tätä ABBA sanaa.

Jeesuksen opettamassa rukouksessa aloitamme:

Matt. 6:9: Rukoilkaa siis te näin: **Isä** meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi

Matt.11:25:

Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: "Minä ylistän sinua, **Isä**, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

Getsemanessa Jeesus rukoili:

Mark.14:36:

ja sanoi: "Abba, **Isä**, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!"

Golgatan ristillä Jeesus huusi:

Luuk.23:46:

Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "**Isä**, sinun käsiisi minä annan henkeni".

"Abba" sanaa voidaan käyttää, kun on kyseessä lapseussuhde Jumalaan, johon uskova on päässyt Kristuksen kautta. Paavalilla se esiintyy joissain kirjeissä:

Room.8:15:

Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

Gal. 4:6:

Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"

Paavali liittää myös kreikan "isää" merkitsevän sanan aramealaisen ABBA sanan perään: "Abba! Isä!"

Omaehtoista:

Isän turvallinen syli

Olen saanut vähitellen opetella kuinka voin sulaa pois jostakin aivan liian raskaasta ja suorittavasta tavasta elää. Löytöni on ollut se, että saan olla pieni ja tavallinen ihminen, jota Jumala rakastaa Jeesuksen tähden. Tämä lepo on kuin turvallinen Isän syli. Saan olla heikko ja luottaa yhä enemmän Jumalan mahdollisuuksiin.

On lahjaa, kun saa nähdä Jumalan suuruutta pienissä asioissa. Miksi kaipaankaan jotain inhimillisesti suurta tai erikoista! Isän siunaus kätkeytyy usein huomaamattomiin asioihin. Se löytyy lähimmäisen ystävällisestä sanasta tai yllättävältä taholta tullessa hymyssä. Isän rakkaus tulee lähelle Hänen omassa kirjassaan, joka avautuu juuri minua varten aivan tähän hetkeen. Miten Isä tiesikin taas antaa niin puhuttelevan ja rohkaisevan Sanan?

Isän hyvyyteen kätkeytyminen vapauttaa suunnattoman määrän voimia. Silti tuntuu, että opettelen vasta edellä olevia ajatuksia. Ehkä tämä opetus kestää koko elämän ajan. Näin varmasti onkin. Ihminen pyrkii aina itse isoksi ja käyttämään omaa ymmärrystään. Kuitenkin Sana sanoo, että monet ihmeelliset hengelliset asiat ilmoitetaan juuri lapsenmielisille.

Isä on hoitanut minua luonnon viehättävissä ja uskomattomissa yksityiskohdissa. Ajattele vaikka perhosta. Oletko nähnyt nokkosperhosen tänä kesänä? Huomasitko sen kauneuden? Entä oletko katsellut kukkia ja lintuja? Miten sulavaa onkaan pääskysen lento? Ja miten herkän kaunis onkaan vaikkapa kielo?

Muistan vielä kielokimpun, jonka poimin maljakkoon äitini hautajaispäiväksi. Muistan myös auroraperhosen lentäneen vierelläni, kun arkkua kannettiin hautausmaalle. Muuta en pysty muistamaan tuosta päivästä. Hautajaiset olivat inhimillisesti ajatellen liian varhain, liian raskas asia. Kuitenkin Taivaan Isä tiesi kaiken ja on pitänyt minusta huolen.

Odotan aina loppukesän kuulaita iltoja, jolloin koko tähtitaivas avautuu katseltavakseni. Niin suuri on Taivaallinen Isäni. Kaikkialle ulottuu Hänen kätensä jälki. Hän on suuressa ja Hän on pienessä. Hän on suruissa ja Hän on iloissa. Sanankin mukaan Hänellä on käsi, joka pitää kiinni kaikissa elämän myrskyissä. Mutta tämä käsi ei hellitä otettaan myöskään tyynessä.

Joh.10:

27. Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. 28. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. 29. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. 30. Minä ja Isä olemme yhtä.

Saan tänään aavistella kanssasi, mitä Isämme rakkaus on ja janota Hänen lepoaan ja rauhaansa.

Isä meidän (Matt.6:9-13; Raamattu 1933/38)

Isä meidän, joka olet taivaissa!

Pyhitetty olkoon sinun nimesi;

tulkoon sinun valtakuntasi;

tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa;

anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme;

ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;

äläkä saata meitä kiusaukseen;

vaan päästä meidät pahasta,

sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti.

Amen.

Tai sitten yleisesti käytetyssä muodossa ”anna meille meidän syntimme anteeksi...”. Sanon muutaman sanan ”Isä meidän rukouksesta” sen pohjalta mitä olen oppinut mm Martti Lutherin selitysteoksesta.

Ceta Lehtniemi